

European Women
in Older Age

Lifelong Learning Programme

Education and Culture DG

Kauno Moters
Užimtumo
Informacijos
Centras

Aldona

Aldonai 77-eri. Daugiausia jos prisiminimų iš Zarasų, kur ji įkūrė muzikos mokyklą ir chorą. Aldonos tėvai buvo ūkininkai, tėvas- dainininkas, grojo akordeonu, mama dainavo bažnyčios chore. Aldona užaugo su abiem tėvais, jos brolis taip pat muzikantas.

Dabar Aldona yra našlė. Ji turi dvi dukteris ir du anūkus.

Ji mano, kad jos gyvenimas buvo geras. Moteris labai mėgsta prisiminti vaikystę, ji buvo gera mergaitė, mylėjo ir gerbė savo tėvelius, galvodavo, kokie jie jai geri ir kokį nuostabų brolių ji turi. Abu tėvai buvo geri dainininkai. Tėvas buvo sužeistas per karą ir vėliau nebegalėjo groti jokia instrumentu.

Aldona mėgo muziką ir svajojo tapti muzikante. Bet vyresnysis brolis užrakindavo instrumentą, nes bijojo, kad sesutė nesulaužytų jo. Tačiau ji surasdavo raktą ir grodavo, kol brolis būdavo darbe.

Pirmiausiai Aldona norėjo tapti dainininke, bet tapo choro vadove. Mokydamasi gaudavo vien geriausių pažymius, nes būtinai reikėjo stipendijos, kadangi tėvai negalėjo jos studijų paremti, o rėmė brolis, kuris duodavo po 50 rublių kas mėnesį.

Šeima Aldonai reiškia viską. Ji palaiko glaudžius ryšius su savo dukterimis ir visada gali jomis pasitikėti. Jos pozityvūs prisiminimai yra: vedybos, vaikų gimimas, muzikos mokyklos Zarasuose įkūrimas, kur Aldona tuo laikotarpiu buvo vienintelis žmogus su aukštuoju išsilavinimu, mokantis 3 kalbas - lietuvių, rusų ir vokiečių.

Laikotarpiu tarp 40-60 metų, Aldona vadovavo Rokiškio muzikos mokyklai, jos anūakai gimė, Aldona pamena, kai viskuo domėjosi, vadovavo chorui, rengdavo programas dainų šventėms, o vasaromis prižiūrėdavo savo anūkus.

Būdama 60-ies Aldona ėmė rašyti knygas, "Gyvenimas su daina", biografinę knygą, ir "Muzikos paslaptys", kur sudėta 50 dainų bei keletas muzikinių kryžiažodžių.

Sunkiausi periodu savo gyvenime, ji vadina metą, kai juodu su vyru ėmėsi statyti namą Rokiškyje, tuo metu autoavarijoje žuvo jos 8 metų sūnelis Virgutis. Buvo sunku ir kai vyras mirė.

Dabar, būdama 77, Aldona vadovauja pensininkų organizacijai "Bočiai", Rokiškio bendruomenei. Ji yra pirmininkė ir choro vadovė. Moteris dirba jau 12 metų, tai savanoriškas neapmokamas darbas, "Bočiai" surengia iki 40-50 koncertų per metus įvairiose Lietuvos vietose. Aldona dirba sunkiai. Jei ne taip daug darbo, parašytų daugiau gražių dainų.

Apie naująsias komunikacijas ji sako: „Fantastiška! Tai aukso amžius! Aš kalbuosi su savo vaikais, rašau ir siunčiu dokumentus į Vilnių be jokių problemų.“ Jai aptinka kompiuteriai, internetas ir Skype programa. Galimybė susisiekti yra tokia svarbi, kai gyveni Rokiškyje, šalies gilumoje.

Aldona dėkinga už savo gyvenimą. Ji turi daug planų ateičiai. Ji nori pirmiausiai aplankyti savo dukrą, kuri gyvena Vokietijoje, planuoja surengti koncertų. Taip pat ji organizuoja paskaitas savo mieste apie sveiką gyvenimo būdą bei šokius senjorams. „Mes šokame ir šokame, net žemė dreba“, - sako Aldona.

Ji daug negalvoja apie mirtį, norėtų numirti staiga, scenoje. „Senatvė prasideda nuo sielos, - sako Aldona. - Aš laiminga, kad nesu sena savo siela, aš dainuoju, aš šoku, ir dar 15 prisispaudimų galiu padaryti.“

Ką ji norėtų patarti ateities kartoms? Siekti pačių aukščiausių rezultatų. Gerbti vyresnius. Niekada nepasimesti sunkiose situacijose.

Laimutė Bigenienė

2011 m.